

A ... Törvényszék a... Ügyvédi Iroda (eljáró ügyvéd: ...) ügyvéd által képviselt ... (...) felperesnek - az Országos Bírósági Hivatal Jogi Képviseleti Osztály (ügyintéző:) által képviselt ... Törvényszék (...) alperes ellen kártérítés iránt indult perében meghozta a következő

í t é l e t e t :

A törvényszék a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 1.500.000.-(Egymillió-ötszázezer) forint le nem rótt eljárási illetéket.

A peres felek költségeiket maguk viselik.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül van helye fellebbezésnek, melyet a ... Ítéltáblához címzetten, a... Törvényszéken lehet három példányban előterjeszteni.

A törvényszék tájékoztatja a feleket, hogy a ...Ítéltábla a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, ha az kizárólag a perköltség viselésére, összegére, vagy az ítélet indokolására irányul.
A felek kérelmére a bíróság tárgyalást tart.

A törvényszék tájékoztatja a feleket, hogy a fellebbezési határidő lejárt előtt előterjesztett kérelmük alapján kérhetik, hogy a ... Ítéltábla fellebbezésüket tárgyaláson kívül bírálja el.

A fellebbezést előterjesztő fél számára az Ítéltábla előtti eljárás során a jogi képviselet kötelező.

I n d o k o l á s :

A törvényszék az alábbi tényállást állapította meg.

A felperesnél az ... Igazgatósága, mint elsőfokú adóhatóság személyi jövedelemadó és százalékos egészségügyi hozzájárulás adónemre vonatkozóan, a 2001-2005 évekre kiterjedően, bevételek utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést folytatott, amely a megbízó levél módosítása folytán a személyi jövedelemadó adónemre korlátozódott.

Az ellenőrzés megállapításai alapján az elsőfokú adóhatóság a 2009. augusztus 31. napján kelt számú határozatában a felperes terhére személyi jövedelemadó adónemben a 2003. és 2004. évekre összesen 13.848.298.-forint adókülönbséget állapított meg, amely után 6.924.149.-forint adóbírságot szabott ki és 6.191.475.-forint késedelmi pótlékot számított fel.

A fellebbezés folytán eljáró ... Hivatala a 2009. december 18. napján kelt számú határozatával az elsőfokú határozatot megsemmisítette és a 2003-2005 adóévek vonatkozásában személyi jövedelemadó és százalékos egészségügyi hozzájárulás adónemben az elsőfokú adóhatóságot új eljárás lefolytatására utasította.

Az új eljárás keretében az elsőfokú adóhatóság a ... számú megbízó levél alapján személyi jövedelemadó és százalékos egészségügyi hozzájárulás adónemekben 2003-2005 évre vonatkozóan

bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést végzett a felperesnél. A lefolytatott vizsgálat alapján az elsőfokú adóhatóság a 2010. december 2. napján kelt ...számú határozatában felperes terhére 2004. és 2005. évre vonatkozóan személyi jövedelemadó és százalékos egészségügyi hozzájárulás adónemben összesen 17.030.382.-forint adókülönbötet állapított meg, amelynek teljes összege adóhiánynak minősül, erre tekintettel összesen 8.515.190.-forint adóbírságot szabott ki és 7.583.117.-forint késedelmi pótlékot számított fel.

A felperes fellebbezése folytán eljáró ...Hivatala a 2010. december 13. napján kelt... számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Határozatának indokolásában rámutatott arra, hogy az Art. 109. § (1) bekezdése szerint a becslés jogalapja fennállt, a becsléssel megállapított adóalaptól való eltérést pedig az Art. 109. § (3) bekezdésében foglaltaknak megfelelő hitelt érdemlő módon felperes nem igazolta. Megállapította, hogy a fellebbezés megalapozatlan, az elsőfokú adóhatóság a tényállást teljes körűen feltárta, az abból levont jogi következtetések pedig helytállóak, ezért az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felperes törvényes határidőn belül a másodfokú határozat bírósági felülvizsgálata érdekében kereseti kérelmet nyújtott be a ...Bíróságnál. Keresetében a határozat megsemmisítését és az adóhatóság új eljárás lefolytatására utasítását kérte.

Kereseti kérelmének indokaként az eljárásjogi jogszabálysértések körében hivatkozott arra, hogy a ... Főigazgatósága (... jogutódja) az ellenőrzés kezdő időpontjaként 2010. május 3. napját jelölte meg, ugyanakkor a másodfokú adóhatóság elsőfokú határozatot megsemmisítő és új eljárásra utasító határozata a felperes részére 2010. január 18. napján került kézbesítésre, így az Art. 93. § (1) bekezdésében és 92. § (5) bekezdésében foglalt rendelkezések együttes alkalmazásával a 2010. január 18.-ai kézbesítési időpont az ellenőrzés kezdő időpontja. Erre figyelemmel a 2010. április 18. napja után keletkezett jogcselekmények nem válhatnak ki joghatást, ezért az eljárást ismételten le kellett volna folytatni.

Az anyagi jogi kérdések körében felperes kifejtette, hogy a megállapított adóhiány megalapozottságát a ... Főigazgatósága nem támasztotta alá teljes körűen, ezzel megsértett az Art. 97. §-ában foglalt tényállást tisztázási és bizonyítási kötelezettségét. Előadta, hogy a becslés alkalmazásának a jogi lehetősége nem állt fenn, a bevételek és kiadások számítása nem helytálló módon történt, mivel az eljárás során becsatolt kölcsönszerződések teljes mértékben jogszerűek és megalapozottak, hitelt érdemlően igazolják a kölcsönadást, amelynél tanúk is jelen voltak. A felperes véleménye szerint az ellenőrzési jegyzőkönyv és határozat feltételezéseket fogalmaz meg tényként, és erre alapozva tekinti alkalmazhatónak a becslés jogintézményét az adóhatóság.

A ... Bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján a felperes keresetét elutasította, és kötelezte, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 900.000.-forint kereseti illetéket, továbbá 15 napon belül az alperes részére 200.000.-forint perköltséget.

Az eljáró közigazgatási és munkaügyi bíróság nem adott helyt az ellenőrzés kezdő időpontja és ezzel összefüggésben az ellenőrzési határidő lejártá körében kifejtett felperesi hivatkozásoknak, rámutatva arra, hogy az ellenőrzési határidő számítása a megbízólevél átadásának napjával kezdődik, így az alperes az eljárási határidők tekintetében az Art. rendelkezéseinek megfelelően járt el, a kereseti kérelemben hivatkozott eljárási jogszabálysértést nem valósította meg.

Nem ítélte helytállónak továbbá az Art. 97. §-ában foglalt tényállás tisztázási és bizonyítási kötelezettség nem megfelelő teljesítésére alapított felperesi érvelést. Rámutatott, hogy az adóhatóság tényállás tisztázási és bizonyítási kötelezettsége nem korlátlan, hanem az eljárása során a döntés meghozatalához szükséges releváns tényeket köteles feltárni, a megalapozott döntéshez szükséges bizonyítékokat értékelése körébe vonni. Erre a per tárgyát képező esetben sor került, az adóhatóság a tényállás feltárása érdekében szükséges eljárási cselekményeket foganatosította, a

bizonyítási eljárást lefolytatta és kellően alátámasztotta, hogy a becslés alkalmazásának jogalapja fennáll.

Tanúként hallgatta meg ..., ... és ...-t. ... tanú azonban többszöri idézés ellenére nem jelent meg, a bíróság tájékoztatta a felperesi képviselőt arról, hogy a nevezett tanú meg nem jelentése esetén a tanúbizonyítási indítványt mellőzi. A tanú ezt követően újabb idézésre sem jelent meg, ezért a bíróság a felhívásban foglaltaknak megfelelően a tanúbizonyítást mellőzte, figyelemmel arra, hogy a tényállás tisztázásához a korábbi tanúvallomások, valamint a rendelkezésre álló írásbeli dokumentumok elegendőek voltak. Rámutatott továbbá, hogy a készpénzforgalmi mérlegben beállított kiadások és a bevétel közötti eltérés önmagában megalapozza a becslés alkalmazásának alapját, ezt az eltérést pedig az adóhatóság az adóügyi eljárás során kellően alátámasztotta. Töretlen az ítélkezési gyakorlat abban, hogy amennyiben a bevallott bevételek nem fedezik a kiadásokat, ez már önmagában megalapozza a becslési eljárás lefolytatását.

Figyelemmel arra, hogy a felperes bevételei nem nyújtottak kellő fedezetet, nem biztosítottak elegendő forrást a kiadásaira, az adóhatóság jogosultan alkalmazta az Art. szerinti becslés jogintézményét.

A ... Bíróság a fentiek szerint megállapította, hogy a ... Főigazgatóságának határozata az anyagi jogi jogszabályoknak megfelel és eljárásjogi szempontból sem valósít meg az ügy érdemére kiható jogszabálysértést, ezért a felperes keresetét elutasította.

A felperes ezt követően a...Törvényszék, mint alperes ellen méltányos elégtételt biztosító kártérítés iránt nyújtott be kereseti kérelmet.

Kártérítési igényének alapjaként egyrészt a Pp. 2. § (1) és (2) bekezdését, másrészt az Emberi Jogok Európai Egyezményének 6. § első cikkét, 13. §-t, valamint 35. § első cikkét jelölte meg.

Álláspontja szerint a vele szemben folyt eljárásban nem érvényesült a per ésszerű időn belüli befejezéséhez, valamint a tisztességes lefolytatásához fűződő alapjoga, mivel racionálisan nem indokolható az, hogy egy egyszerű, mindössze két adónemre kiterjedő adóvizsgálat jogszerű lefolytatásához az adóhatóságnak miért volt szüksége 2 év és 2 hónapra, ugyanígy miért volt szüksége a ...Bíróságnak közel három és fél évre, hogy eldöntse a felperes keresetében felhozott egyszerű eljárásjogi és anyagi jogi kérdést. Meglátása szerint sem az adóhatóság, sem a bíróság nem adott prioritást az eljárás ütemes befejezésének, nem volt aktív, hagyta, hogy az eljárás folyjék a maga szokott medrében és ennek következménye az 5 év 4 hónapos teljes eljárás időtartam. Kifejtette, hogy a Pp. 2. § (1) bekezdésében foglaltak teljesítésének elmulasztása esetén a fél az alapvető jogait ért sérelemre hivatkozással méltányos elégtételt biztosító kártérítésre tarthat igényt, feltéve, hogy a sérelem a jogorvoslati eljárásban nem volt orvosolható.

Álláspontja szerint az ésszerűtlenül hosszú ideig folyt eljárás a felperesnek nem volt felróható, abban nem hatott közre, és a sérelem a jogorvoslati eljárásban sem volt orvosolható.

Kifejtette még, hogy sérült a per tisztességes lefolytatásához fűződő alapjoga, mivel a bíróságnak tájékoztatni kellett volna a felperest, hogy a külföldön tartózkodó ...tanúkénti kihallgatására a Unió területén minden további nélkül lehetősége van. Hivatkozott az Európai Tanács 1206/2001/EK. rendeletére, mely a polgári és kereskedelmi ügyekben a bizonyítás felvétel tekintetében történő, a tagállamok közötti együttműködésről rendelkezik.

Sérelmezte, hogy az eljáró közigazgatási és munkaügyi bíróság az ügyben tartott 4. tárgyalásán két tanú meghallgatását követően, rövid időn belül ítéletet hirdetett. A tárgyalás berekesztése és az ítélet kihirdetése között oly rövid idő telt el, amely a felperes álláspontja szerint fölveti, hogy a bíróság már annak előtte elhatározta, hogyan fogja eldönteni az ügyet, még mielőtt a tanúkat meghallgatta volna.

Mindezekre tekintettel a felperes az ésszerűtlenül hosszú eljárásra alapozott kártérítési igényét

2.280.000.-forintban, míg a per tisztességes lefolytatásához fűződő alapjog sérelmére alapított kártérítési igényét 33.128.689.-forintban jelölte meg, és kérte az alperes kötelezését mindösszesen 35.408.689.-forint méltányos elégtételt biztosító kártérítés, valamint 450.000.-forint ügyvédi munkadíj megfizetésére.

Az alperes érdemi ellenkérelmében a felperes kereseti kérelmének elutasítását indítványozta. Álláspontja szerint a felperes tévesen hivatkozik az EJEB azon gyakorlatára, miszerint az eljárás elhúzódásának vizsgálata során a teljes hatósági és bírósági eljárás tartamát együttesen kell vizsgálni. Az EJEB előtt folyamatban lévő perek ugyanis a részes államokkal szemben indított perek, ahol Magyarország esetében az alperes a Magyar Állam, ennél fogva kerül sor a teljes ügyintézési időszak együttes vizsgálatára. Ezzel szemben a Pp. 2. § (3) bekezdésére alapított méltányos elégtételt biztosító kártérítési igény kizárólag a bírósági eljárás elhúzódására, a perek tisztességes lefolytatásához fűződő jog megsértésére alapított igény, melynek keretében kizárólag a bírósági eljárás képezi a vizsgálat tárgyát.

Előadta, hogy megítélése szerint a bíróság nem tartozik felelősséggel, a bírósági eljárást megelőzően lefolytatott adóhatósági eljárásokban felmerült esetleges mulasztásokért, vagy szabálytalanságokért. Kifejtette, hogy számítása szerint az általa előadottakat is alapul véve az eljárás nem 3 év 4 hónapig tartott a bíróság előtt, hanem 2 éven belül befejeződött tekintettel arra, hogy a keresetlevél csak 2011. májusában vált érdemi tárgyalásra alkalmassá és az ügyben 2013. áprilisában már ítélet született.

Rámutatott, hogy a perek tisztességes lefolytatásához és a tisztességes eljáráshoz való jog azt jelenti, hogy a bírósági eljárás minden mozzanatában meg kell, hogy feleljen az alapelvi rendelkezéseknek és biztosítani kell a Pp. I. fejezetében foglalt alapelvek maradéktalan érvényesülését. Álláspontja szerint a felperes által megjelölt állítólagos jogsértések körében tett előadás nem egyezik a rendelkezésre álló iratokból megállapítható adatokkal, felperes által előadottak nem alkalmasak a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmének megállapítására, melyre tekintettel a felperes keresete teljes egészében megalapozatlan.

A törvényszék a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján megállapította, hogy a felperes keresete nem megalapozott.

A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 2. § (1) bekezdése szerint a bíróságnak az a feladata, hogy összhangban az 1. §-ban foglaltakkal a feleknek a jogviták elbírálásához, a perek tisztességes lefolytatásához és ésszerű időn belül történő befejezéséhez való jogát érvényesítse.

A (3) bekezdés szerint az (1) bekezdésben foglaltak teljesítésének elmulasztása esetén a fél - az alapvető jogait ért sérelemre hivatkozással - méltányos elégtételt biztosító kártérítésre tarthat igényt, feltéve, hogy a sérelem a jogorvoslati eljárásban nem orvosolható.

A Pp. 141. § (2) bekezdése szerint a bíróság a feleket felhívja a nyilatkozataik megtételére és lefolytatja a bizonyítási eljárást. A fél köteles a tényállításait, nyilatkozatait, bizonyítékait a per állása szerint a gondos és az eljárást elősegítő pervitelnek megfelelő időben előadni, illetve előterjeszteni.

A felperes kereseti kérelme szerint a vele szemben lefolytatott adóhatósági és bírósági eljárásban nem érvényesült sem a per ésszerű időn belüli befejezéséhez, sem pedig a tisztességes lefolytatásához fűződő alapjoga.

A per elhúzódása miatt érvényesített kárigény szempontjából releváns pertartamként a törvényszék álláspontja szerint csak a keresetlevél benyújtásától a jogerős ítélet meghozataláig terjedő időtartam

vehető figyelembe, és nem számítható hozzá a pert megelőző közigazgatási eljárásnak, valamint a rendkívüli perorvoslati eljárásoknak az időtartama.

A felperes az általa sérelmezett adóhatósági határozatokkal szemben keresetét a NAV ... Főigazgatóságához 2011. január 18. napján nyújtotta be. A keresetlevél a ...Bírósághoz 2011. február 4. napján került megküldésre, azonban az kapcsolódó közigazgatási iratok csatolása nem történt meg és hiánypótlást követően a teljes körű iratanyag 2011. május 13-án érkezett meg a bírósághoz.

A kereseti kérelem ekkor vált érdemi felülbírálatra alkalmassá. Az eljáró ...Bíróság pedig ezt követően a Polgári perrendtartás szabályainak megtartásával intézkedett a tárgyalás kitűzéséről, és a per lefolytatásáról.

A felperes a per során, annak állásától függően folyamatosan terjesztette elő bizonyítási indítványait.

Az utolsó két tanú meghallgatása iránti indítványát 2013. január 29-én terjesztette elő, melynek bíróság helyt adott és az általa indítványozott tanúkat megidézte, meghallgatásukat foganatosította. ...tanú meghallgatását viszont mellőzte, mivel a tanú többszöri szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg.

Felperes jelen kereseti kérelmében ezen meghallgatásának mellőzését sérelmezte, annak ellenére, hogy a pontos tartózkodási helyét a bíróság részére nem jelentette be. A ...Bíróság a tanút több alkalommal megidézte a felperes által megjelölt címről, idézése minden esetben szabályszerűnek volt tekinthető, azonban a tanú a meghallgatásokon nem jelent meg, nyilatkozatot nem tett. Személyét érintően csupán annyi adat állt rendelkezésére, hogy 2013. január 28. napján ..., mint ...felesége fax útján bejelentette, hogy a férje „tartósan (várhatóan május végéig) nem tartózkodik itthon”. A tanú tartózkodási helyére vonatkozóan újabb adatot nem közölt, az a per során sem merült fel.

A törvényszék álláspontja szerint a házastárs ezen bejelentése nem alapozta meg a tanú külföldön történő meghallgatását, tekintettel arra, hogy ezen beadványból még az sem állapítható meg kétséget kizáróan, hogy a tanú külföldön, illetve mely országban, vagy Magyarországon tartózkodik-e. A tanú tartózkodási helyének felkutatása ugyanakkor nem a bíróság kötelezettsége.

A felperes és a tanú között olyan üzleti kapcsolat áll fenn, mely igen nagy összegű kölcsön nyújtását is megalapozza, így magának a felperesnek állt volna érdekében a tanú felkutatása, lakcímének, idézhető címének megjelölése.

A tanú külföldön történő meghallgatásával kapcsolatos tájékoztatási kötelezettséget érintően a törvényszék hangsúlyozni kívánja, hogy a felperes részéről olyan indítvány, miszerint a tanút a lakóhelyén kívüli más címről is megidézni kéri, nem került előterjesztésre. Ekörben a bíróságot további tájékoztatási kötelezettség nem terhelhette.

A felperes keresetlevelében hivatkozott az EJEB azon gyakorlatára, miszerint az eljárás elhúzódásának vizsgálata során a teljes hatósági és bírósági eljárás tartamát együttesen kell vizsgálni.

Rámutat a törvényszék arra, hogy az EJEB előtt folyamatban lévő perek a részes államokkal szemben indított perek, ahol Magyarország esetében az alperes a Magyar Állam, és ezért került sor a teljes ügyintézési időszak együttes vizsgálatára. Ezzel szemben a Pp. 2. § (3) bekezdésére alapított méltányos elégtételt biztosító kártérítési igény kizárólag a bírósági eljárás elhúzódására, a perek tisztességes lefolytatásához fűződő jog megsértésére alapított igény, amelynek keretében kizárólag a

bíróági eljárás képezheti a vizsgálat tárgyát.

Az alperesként megjelölt bíróság nem tartozhat felelősséggel a Pp. 2. § (3) bekezdése alapján a bírósági eljárást megelőzően lefolytatott adóhatósági eljárásokban felmerült esetleges mulasztásokért, vagy szabálytalanságokért. Erre tekintettel a felperes keresetének ez irányú előadása irreleváns a Pp. 2. § (1) bekezdésére alapított igény szempontjából. Ekörben kizárólag a bírósági eljárás tartamát és a bíróság által fogantatosított cselekményeket és intézkedéseket lehet vizsgálni.

A rendelkezésre álló iratok alapján a bíróság részéről az eljárás elhúzódását okozó mulasztás, vagy intézkedés nem állapítható meg.

A bírósági eljárás 2011. február 4-én indult meg a keresetlevél mellékleteinek benyújtásával, a keresetlevél beszerzése érdekében ugyanakkor hiánypótlási felhívás kiadása vált szükségessé és az első tárgyalás kitűzésére csak ezt követően nyílt lehetőség. A felperes az első tárgyaláson tanúbizonyítási indítványt terjesztett elő és kérte... tanú meghallgatását, aki azonban többszöri felhívás és pénzbírság ellenére nem jelent meg a bíróság tárgyalásán.

A felperes az eljárás során újabb és újabb tanúbizonyítási indítványokat tett, amelyeknek a bíróság eleget tett és végül az ötödik tárgyalási határnapon ... megismételt megidézésének mellőzését követően a tárgyalás berekesztésre került és az ítélet meghozatala megtörtént.

Megállapítható a fentebb írtak alapján, hogy részben maga a felperes is hozzájárult az eljárás elhúzódásához, hisz az eljárás folyamán újabb és újabb tanúbizonyítási indítványokat terjesztett elő, másrészt a tárgyalás elhalasztására a bíróságon és a feleken kívül álló ok, nevezetesen a tanú mulasztása miatt került sor. A felperes tehát közrehatott abban, hogy az eljárás elhúzódott, ezért a Pp. 2. § (2) bekezdésének második fordulata alapján nem hivatkozhat a per ésszerű határidőn belül történő befejezésének követelményére.

A perek tisztességes lefolytatásához és a tisztességes eljáráshoz való jog a polgári eljárások kontextusában azt jelenti, hogy a bírósági eljárás minden mozzanatában meg kell, hogy feleljen az alapelvi rendelkezéseknek és biztosítani kell a Pp. I. fejezetében foglalt alapelvek maradéktalan érvényesülését.

Ennek keretében biztosítani kell, hogy mindenki egyenlő és azonos esélyekkel vehessen részt az eljárásban, a tisztességes eljárás lényege pedig, hogy minden fél azonos jogokat gyakorolhat és minden felet azonos kötelezettségek terhelnek. Biztosítani kell annak lehetőségét, hogy mindkét fél részletesen kifejthesse jogi és ténybeli álláspontját, csatolhassa bizonyítékait, megismerhesse a másik fél beadványát, észrevételeket tehessen, indítványokat terjeszthessen elő és ha ezek az alapelvek és feltételek teljesülnek, akkor a tisztességes eljáráshoz való jog nem sérül.

A törvényszék álláspontja szerint a felperes által előadottak nem alkalmasak a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmének megállapítására.

A ... Bíróság számú jegyzőkönyvéből (régí lajstromszám ... megállapítható, hogy a tárgyalás berekesztése és az ítélet kihirdetése között megfelelő idő telt el.

A törvényszék álláspontja szerint nem kizárt, sőt szükséges, hogy maga az eljáró bíró minden tárgyaláson felkészülten, az eljárás adatainak teljes körű ismeretében járjon el, és amennyiben az ügy döntésre érett, érdemi határozatát meghozhassa. A ... Bíróság 2013. április 23-án 8 óra 30 perckor megkezdett tárgyalásán két tanút hallgatott meg, és a tanúk meghallgatását követően a tárgyalást berekesztette, majd meghozta és kihirdette az ítéletét. A jegyzőkönyv lezárására 10 óra 5 perckor került sor.

A törvényszék megítélése szerint a jegyzőkönyv tartalma alapján megállapítható, hogy a két tanú meghallgatása után a bíróság a Pp. szabályainak megfelelően járt el.

Az ítélet kihirdetésére vonatkozó időkorlátot a Pp. nem szabályoz, ekörben jogsértés nem állapítható meg, ezért a felperes keresete ekörben sem megalapozott.

A felperes kereseti kérelmében indítványozta ... ügyvéd meghallgatását arra vonatkozóan, hogy a tárgyalás berekesztése és az ítélet kihirdetése között milyen időtartam telt el. A törvényszék a fenti jogszabályi hivatkozásra és a jegyzőkönyvben foglaltakra figyelemmel a tanú meghallgatását szükségtelennek ítélte, és azt mellőzte.

A fentebb kifejtettek alapján a törvényszék a felperes keresetét elutasította és kötelezte a Pp. 78. §-a alapján, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - az Itv. 42. § (1) bekezdés a./ pontja szerint számított 1.500.000.- forint feljegyzett kereseti illetéket.

Az alperes pernyertes lett, perköltség iránti igényt azonban nem terjesztett elő, ezért a törvényszéknek ekörben határoznia nem kellett.

A fellebbezés lehetősége a Pp. 233. § (1) bekezdésén alapul.

..., 2014. év szeptember hó 30. napján

... sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő